

Эътибор

СИПОСГУЗОРИИ БОНУВОНИ ҚАДРШИНОС

Агар мо хоём, ки дар ҷамъиятамон адолати иҷтимоӣ ва эҳтиром ба қадри инсонро таъмин кунем, бояд дар маҳалло низоми нави босамарро ба роҳ монем, ниёзмандонро дастгир ва хавасманд гардонем.

Шавкат МИРЗИЁЕВ.

20 феврал соли 2024 тахти раёсати Президент Шавкат Мирзиёев ҷамъи мади видеоселекторӣ баргузор гардид. Дар он масъалаҳои муҳими соҳаи ҷимояи иҷтимоӣ муҳокима гардид, ба тарзи тақмили ин бахш ҷорӣ намудани низоми нав ва ворид намудани як қатор дигаргуниҳои пешниҳод гардиданд.

1 июни соли 2023 фармон дар бораи бехтар намудани сифати хидматрасониҳои иҷтимоӣ ва дастгирии аҳолии қабул гардид, инчунин Агентии миллии ҷимояи иҷтимоӣ назди Президент сомон дода шуд.

Таҳлилҳои нишон доданд, ки низоми мавҷудаи ҷимояи иҷтимоӣ ба тақмили ниёз дорад. Зеро таъини 30 соли охир ҷиддӣ тағйир наёфта, ба тақсим намудани маблағи давлат маҳдуд гаштааст. Ин ба он оварда расонд, ки қисми аҳолии ба кумак одатӣ карда, барои бехосии вазъияташ кӯшиш намекард.

Барои мисол, далелҳои бетанафус пардохтани кумақпулӣ ба шахсони қобили меҳнат ифшо гаштаанд. Ба реабилитатсияи тиббӣ ва иҷтимоӣ, инчунин ба касбомӯзии маълумоти эътиборӣ бояд шояд дода намешуд.

Президент аҳамияти қатъиян таҷдиди назар намудани системаро таъкид карда, эътиборро ба тақсими мақсаднок ва босамари мадади иҷтимоӣ нигаронд.

Дар ин соҳа тибқи тартиби умумӣ кор кардан ғайриимкон аст. Ба ҳар як кас алоҳида, ба тақдирӣ ҳар як оила ва шах аз нигоҳи касбӣ бояд тавачҷу намуд. Агар хидмати иҷтимоӣ дуруст ташкил карда шавад, шаҳравандони муҳтоҷ ҷойи худро дар ҷамъият ба осонӣ пайдо менамоянд, – гуфт Президент.

Баланд бардоштани шаффофият ва дақиқ омӯштани эҳтиёҷи аҳолии имкон дод, ки рӯйхати мададгирандагон аз нав баррасӣ гардид. Аз он шахсоне хориҷ карда шуданд, ки дорони даромади устувор мебошанд. Ҳамзамон ба беш аз ду ҳазор одамони ниёзманду бепарастор ғамхорӣ зоҳир гардид.

Роҳандозии пурсиши ягона ба намояндагони «Ҳафтгонаи маҳалла» имкон медиҳад, ки ҳангоми ҷамъу кардани аҳолии имконот ва мушкилоти онҳоро муайян намоянд.

Тамоми низоми хидмати иҷтимоӣ дар маҳалла марҳила ба марҳила ба ташаккули додани шартномаи хидматҳои иҷтимоӣ гузаронда мешавад. Дар ин сурат хидматрасон ва ҳам гирандаи кумак ӯҳдадорӣ муайянро ба зиммаи худ мегирад. Ба рӯйхати кумакирандагон дар навбати аввал оилаҳои шахсони маълум, аз парастори волидайн маҳрум гардида, бепарастор ва ҷамъунин онҳое, ки бино бар вазъи саломати ӯ худ дигар сабабҳои муҳтимаи зиёд қобилияти меҳнатиро аз даст додаанд, дохил карда мешаванд. Зимни дохил намудани дигар шаҳравандон ба «рӯйхати иҷтимоӣ» нафақат даромади онҳо, балки ҳароҷаташон низ ба ҳисоб гирифта мешавад.

Дар оянда дар ноҳияҳои марказҳои бисёрсамтаи хидматрасониҳои иҷтимоӣ барои реабилитатсия, со-

лимигардонӣ ва омӯзиши нигоҳубини маънобон роҳандозӣ мегардад. Барои корхона ва ташкилотҳое, ки ҷунин шахсонро ба кор ҷалб мекунанд, як қатор имтиёзҳои пешбинӣ гардидааст.

Таъкид шуд, ки на ҳамаи занон ва кӯдаконе, ки аз зӯрварӣ зарар диданд, бо реабилитатсия фаро гирифта шудаанд. Аз ин рӯ, дар дараҷаи маҳалла низоми алоҳида ташкил карда шуд. Барои дастгирии модарони ҷавон дар вазъиятҳои мураккаб ва бартарафсозии ятимии иҷтимоӣ хидмати «Хонаи модар» роҳандозӣ гардид. Ғайр аз ин, дар беморхонаҳои ноҳиявӣ ӯтоқҳои шабонарӯзӣ барои расондани ёрии тиббӣ ва равонӣ ба шахсони аз зӯрворӣ зарардида ташкил карда мешаванд.

Имрӯзҳо дар ҷаҳорҷуби ҷунин пешниҳодҳои дар маҳаллаҳо аз рӯйи лоихаи «Кумаки иҷтимоӣ ба занону духтарон», ки бо ташаббуси ҳокимияти шаҳри ноҳияҳо, иттифоқҳои касба ва ва дигар ташкилотҳои мутасаддӣ сомон ёфтааст, чорабиниҳои маърифату фарҳангӣ ва саёҳатҳо ба мавзӯҳои зебои кишвар ташкил карда мешаванд.

Ба қарибӣ тахти сарпарастии ҳокимияти шаҳри Тошканд, Федератсияи иттифоқҳои касба ва ҳокимияти ноҳияи Янги ҳаёт як гуруҳи занони фаъол, ба кумаки иҷтимоӣ муҳтоҷ, таъхир ва серфарзанд, занону духтароне, ки шомили «Дафтари занон» мебошанд, ба ғӯшаҳои зобманзари ноҳияи Бўстонликӣ вилояти Тошканд раҳсипор шуданд.

– Модар тарбиятдиҳанда буда, нозуқиҳои зиндагиро ба духтарон аз хурдсолӣ ёд медиҳад. Зеро духтар – модари оянда. Ӯ бояд нозуқиҳои хонаводагиро аз модар ё дигар аъзои калонсоли оила омӯзад, то дар оянда модари бехтарин шавад. Имрӯз модарони мо баробари иҷрои рисолати аслии, яъне тарбияи насли наврас, ҷавонон ва насли оянда созон, инчунин, парварандаи сиёсатмадору олим, омӯзгору табиб, хунарманду варзишгар, соҳибкори муваффақу коршинос буда, дар рушди ҳаёти сиёсӣ ва иқтисодӣ ва иҷтимоӣ фарҳангӣ, яъне ободии ҷумҳурии саҳми босазою арзишманд доранд. Солҳои охир ҳукуматамон барои ҳифзи саломати модарону духтарон, истироҳати хуби

онҳо қорҳои назаррасро анҷом медиҳад, – меғӯяд ҷонишини ҳоким, роҳбари Саридораи оила ва занону духтарони шаҳри Тошканд Шаҳноза Султонова.

– Мо – модарон аз ин гуна ғамхорӣ, эътибор ва ғиромидошти ҳукуматамон басе миннатдорем. Дар давоми се рӯз аз ташвишу қору бори зиндагӣ фориғ шуда, аз ҳавои тозаву беғубор, манзараҳои дилқас, меҳмонхонаи муҷаҳҳаз бо таҷвизоти муосир, хӯроқҳои лазиз, меҳмоннавозии ходимони меҳмонхона баҳраманд гардидем. Хунарпешаҳои номдори ҷумҳури бо сурудаҳои худ табиӣ истироҳаткунандагонро шод гардонданд, – меғӯяд Манзура Раҳимова аз маҳаллаи «Истиқлол»-и ноҳияи Янгиҳаёт.

Оре, ширинтарин ва лазизтарин суҳане, ки ба забон меорем Модар аст. Модаре, ки шабҳо дар бари ғавҳораи мо нишаста, алла меҳонад, аз нотобии мо ранҷ мекашад, раҳлои менамояд, бо дастони нармаш сари моро сила мекунанд. Танҳо бо меҳру муҳаббат, суҳани нарму зебо ва ақидаҳои соисти модар фарзандон дуруст ба камол расида, обрӯю эътибори хонаводаро дар байни ақрабо, аҳли ҷомеа ва берун аз он баланд мекоранд.

– Ман се фарзанд дорам. Дар поликлиникаи оилавии маҳаллаамон ҳамшира мебошам. Оилаи тинчу осуда доштам. Баъди ба садамаи автомобил дучор шуда, аз олам гузаштани шавҳарам дунё ба назарам торик гардид. Бори падарю модарӣ бар дӯш фарзандонамро ба воя расондам, хонондам, соҳибӣ оила гардондам. Баъди қори давлат дар хона хӯроқ пухта ба бозор мебаровардам, сахарӣ то вақти кор кӯчаҳои маҳалларо мефуфтам. Ҳамон рӯзҳои гузарондаамро пеши назар оварам, дилам озурда мегардад ва ба ҳаёти имрӯзаам шукр меғӯям. Ба ҳукуматамон сипосгузори мекунем, ки ба мо – бонӯҳои танҷову бепарастор ғамхорӣ зоҳир менамояд, – меғӯяд Манзурапа аз маҳаллаи «Янги турмуш»-и ноҳияи номбурда.

Саодат БЕКНАЗАРОВА,
Хабарнигори
«Овози тоҷик».

СУРЪАТҲОИ РУШДИ ИҚТИСОДИ ТАҲЛИЛ ВА ВАЗИФАҲОИ АФЗАЛИЯТНОК МУАЙЯН ГАРДИДАН

(Аввалаш дар саҳ. 1).

Ҳамчунин камбудҳои соҳаи дастгирии содиркунандагон зикр гардид. Гарчанде ки дар шаш моҳи охир 908 соҳибкор ба маблағи 3,6 миллиард доллар шартнома бастаанд, бинобар тағйир ёфтани вазъияти шарикони хориҷӣ, онҳо натавонистанд содиротро оғоз намоянд. Баъзе ҳокимон бошад, ба ҷои расонидани кумаки вазъиятро ба ҳоли худ гузоштаанд.

Дар натиҷа, дар ноҳияҳои Нурин, Касбӣ, Шеробод, Ёзёвон ва Деҳқон дар соҳаҳои аввал ҳаҷми содирот бештар аз ду баробар коҳиш ёфта, ҳамчунин дар ноҳияҳои Шаҳрисабз, Учқудук, Паркент, Тошканд, шаҳри Чиззах, Навоӣ, Намангон, Ангрен, Бекобод ва Нурафшон нақшаи содирот хатто ба 70 фоиз нарасид. Таъкид шуд, ки дар сурати набудани афзоиши нишондиҳандаҳо аз рӯи натиҷаи нимсолаи аввал нисбати роҳбарони ин минтақаҳо қорҳои қатъӣ андешида мешаванд.

Масъалаи истифодаи самаранокӣ минтақаҳои соноатӣ низ баррасӣ гардид. Зери тозиёни танқид гирифта шуд, ки дар 226 минтақаи соноатӣ, ки аз ҳисоби маблағи бучет инфрасохтори роҳ, барқ ва об фароҳам оварда шудааст, дар майдони 213 гектар то ҳол таъбиқи лоихаҳо оғоз нашудааст. Ҳамзамон қайд гардид, ки дар 27 минтақаи соноатӣ, сарфи назар аз мавҷуд будани лоихаҳо, инфрасохтор то ҳол таъмин нашудааст.

Ба муовини ҳокимони вилоятҳои оид ба масъалаҳои сармоягузори супориш дода шуд, ки барои ҷойгир намудани лоихаҳо дар китъаҳои озоди минтақаҳои соно-

ати дорони инфрасохтор портфели лоихаҳо таҳия намоянд.

Ҳамчунин масъалаи оптимизатсияи маъмурияти мақомоти давлатӣ ва фароҳам овардани фазои нав барои тиҷорат муҳокима гардид. Қайд шуд, ки қисми зиёди кӯчаҳои марказӣ ва серодами ноҳияҳо аз ҷониби муассисаҳои давлатӣ ишғол шудаанд. Дар асоси «таҷрибаи Кӯкдала» дар 19 ноҳия ва шаҳр ба марказҳои оғонаи маъмури ҷўнонидани идораҳои давлатӣ оғоз ёфтааст.

Таъкид гардид, ки таъбиқи ваъсеи ин қорҳо дар ҳамаи ноҳияҳо имкон медиҳад, ки ҳамасола 1,8 миллиард килловатт-соат нерӯи барқ ва 340 миллион метри мукабб газ дар муассисаҳои давлатӣ сарфа карда шавад, инчунин 5 миллион метри мураббаъ майдон барои тиҷорат озод гардад. Бо ин мақсад супориш дода шуд, ки барномаи панҷсола таҳия гардида, аз соли ҷорӣ дар 26 ноҳия ба мақоҳи ягона ҷўнонидани идораҳои давлатӣ оғоз шавад. Муқаррар гардид, ки ҳангоми сохтмони марказҳои нави маъмури майдони миёна барои як қормад набояд аз 15 метри мураббаъ зиёд бошад.

Ба сифати лоихаҳои сармоягузори тавачҷуи махсус зоҳир гардид. Сарвари давлат таъкид намуд, ки ҳар як лоихаи нав ва ҳар як доллари сармоягузори бодя танҳо ба фароҳам овардани арзиши иловагӣ, ҷойҳои қори сердиорамад ва афзоиши содирот хидмат намояд. Қайд шуд, ки барои ҳамаи роҳбарон бодя сифати сармоягузори меъёри асосӣ бошад.

Платформае таъсис дода шудааст, ки пас аз ба кор даромадани лоихаҳои сармоягузори мониторинг амали менамояд. Ба туйфули он, амалан, муайян гар-

дид, ки аз 688 корхонае, ки дар се соли охир фаъолият оғоз кардаанд, 210-тошон бо иқтисоди пурра фаъолият намекунад. Дар натиҷа, ба маблағи 33 триллион сўм фонда аз истеҳсолот аз даст рафта, 23 ҳазор ҷойи кор ҳоли бодя монадаст.

Ба шахсони масъул супориш дода шуд, ки барои ҳар як аз ин 210 корхона «харитаи роҳ» таҳия намуда, муҳлатҳои мушаххаси ҳалли мушкилот ва иҷрокунандагони масъулро муайян кунанд.

Дар соли ҷорӣ мақсад гузошта шудааст, ки 53 миллиард доллар сармояи хориҷӣ ҷалб карда шавад. Президент таъкид намуд, ки сармоягузори танҳо дар сурате босифат хоҳад буд, ки роҳбарон аз ибтидо лоихаҳои дурустро интихоб намуда, барои онҳо сармоягузори мувофиқи иқтисодро пайдо кунанд.

Ба ин муносибат бояд платформае ҷорӣ кард, ки бо истифода аз эҳзи сунӣ иқтисодҳои мавҷудаи истеҳсолӣ, талабот дар бозорҳои дохилӣ ва хориҷиро таҳлил карда, қорҳои оид ба он ки дар қормад минтақаҳо қормад лоихаҳо бодя амали шаванд, пешниҳод намояд. Барои сармоягузори ва шарҳҳои машваратӣ дастраст ба ин платформа аз рӯи принсипи «равзанаи ягона» фароҳам оварда мешавад.

Ҳамчунин фаъолияти корхонаҳо бо иштироки сармояи хориҷӣ таҳлил гардид. Дар кишвар зиёда аз 18 ҳазор ҷунин субъект фаъолият мекунанд. Аммо 526 корхонае, ки хатҳои истеҳсолӣ доранд, ҳеҷ гоҳ содирот анҷом надидаанд. Боз 767 корхона бо иштироки сармояи хориҷӣ танҳо ба фуруши молҳои воридотӣ машғуланд.

Зарурати ба таври низоминок кор бурдан бо ҷунин қорхонаҳо, ба

онҳо пешниҳод намудани лоихаҳои оид ба ташкили истеҳсолоти маҳаллӣ, ба роҳ мондани ҷамъу овардани онҳо бо соҳибқорони ватанӣ, рушди истеҳсоли қисми эҳтиётӣ ва ҷузъҳо, инчунин дастгирии ширкатҳои фаъол дар бозори дохилӣ барои баромадан ба содирот таъкид гардид. Ба масъулони супориш дода шуд, ки дар ин самт барномаи алоҳида таҳия намоянд.

Дар ҷаласа инчунин масъалаи густариши таҷрибаи платформаи «Ноҳияи оқил» ва марказҳои таҳлилий-вазъиятӣ баррасӣ гардид. Ба қарибӣ, сарвари давлат бо натиҷаҳои ташкили ҷунин платформаи дар маркази таҳлилий-вазъиятӣ ноҳияи Мирзо Улугбек шинос шуда буд. Ҳокимони ҳамаи вилоятҳо ба ин ноҳия ташриф оварда, бо фаъолияти низоми нав, инчунин бо намуди маҳаллаҳо ва раванди қорҳои сохтмони шинос шуданд.

Ба ҳокимони вилоятҳо супориш дода шуд, ки дар муҳлати ду моҳ дар асоси ин таҷриба дар марказҳои вилоят ва шаҳрҳои қормад ҷунин низомиҳои таҳлилий-вазъиятӣ ба роҳ монанд.

Сарвари давлат таъкид намуд, ки барои ноил шудан ба натиҷаҳои дар шароити душвори имрӯза роҳбарони ҳамаи сатҳҳо шахсан масъул ҳастанд. Қайд гардид, ки таъмини рушди иқтисодӣ, нигоҳ доштани сатҳи таваррум, тасвиси ҷойҳои қор, афзоиши содирот, баланд бардоштани сифати сармоягузори ва ҳалли мушкилоти соҳибқорон бояд меъёрҳои асосии фаъолияти ҳар як роҳбар бошад.

Дар ҷаласа ҳисоботи вазирон, роҳбарони соҳаҳо ва ҳокимони шунда шуд.

ЎЗА.

Аз ҳаёти маҳалла

ҲАМДИЛ - ОМИЛИ ТАРАҚҚИЁТ

Ҳаким Абулқосими Фирдавӣ дар «Шоҳнома»-и худ ҷунин меорад:

*Пароканда лашкар наёяд ба қор,
Дусад марди ҷанги беҳ аз сад ҳазор.*

Дар ҳақиқат, ҳар ҷомеае, ки дар он ҳамдилия ва меҳру муҳаббати байниҳамдигарӣ ҳукмфармо бошад, он ҷо тараққиёт ва фаровонӣ пойдор мегардад. Анҷодони мо ин ҳақиқатро хуб дарк намуда, аз қадим бар поияи яқдилӣ, сулуҷубот, одамият, меҳандустӣ, эҳтиром ва эътибор нисбати якдигар зиндагӣ кардаанд. Гарчанде устуҳони онҳо аз меҳнат саҳт шуда, дилхошяшон бо нури имон равшан буд. Ин арзишҳоро метавон дар мисоли сокинони маҳаллаҳои «Гулӯбод» ва «Халқобод»-и ноҳияи Олтинсой ба равшани дид.

Дар солҳои 50-уми асри гузашта, сокинони деҳаҳои Бештахта, Ҳавз, Оксу ва Фангат, ки асосан деҳқадҳои тоҷикнишин буданд ва ҳамон давр дар ҳудуди ноҳияи Бойсун қарор доштанд, ба ин мавзӯе ҷўнонида шуданд. Онҳо бовар доштанд, ки дар оянда дар ин саҳроҳои макони ободу зебо бунёд хоҳад шуд. Ҷунонки Саъдии Шерозӣ меғӯяд:

*Ба ҳар қор, ки ҳиммат баста гардад,
Агар қор бувад, гулдаста гардад.*

Инсон бо меҳнати пайваста ва сабуру таҳаммул метавонад биёбонро ба бўстон табдил диҳад.

Аз байн беш аз 70 сол сипарӣ шуд. Ин маҳал, ки пеш ҳоҷагии ҷамоаҳои Оқолтин буд ва

баъдан ба маҳаллаи «Янгиобод» шомил мегардид, дар натиҷаи афзудани шумораи мардум имрӯз ба ду маҳалла – «Гулӯбод» ва «Халқобод» ҷудо шудааст, вале сокинонаш мисли як тану як ҷон зиндагӣ доранд. Маҳз ҳамин ҳамдилия боис гардид, ки имрӯз ба ҷои саҳроҳои ҳоли хонаҳои зебо, боғҳои сарсабз ва роҳҳои васеъ бунёд гардад.

Ба шарофати истиқлолият ва сиёсати оқилонаву одилонани сарвари давлат, муҳтарам Шавкат Мирзиёев сокинони ин маҳаллаҳо низ зиндагии орому фаровон доранд. Имрӯз дар ин ҷо ду мактаб ва ҷор муассисаи томактабӣ фаъолият намуда, ба таълиму тарбияи насли наврас машғуланд. Ҳамчунин, соҳибқорону деҳқонан дар қорҳои ободони саҳми арзанда меғуздоранд.

Аз ҷумла, дар соли 2025 дар доираи лоихаи «Бўҷети ташаббускор» се тарҳ пирӯз шуда, 3,9 миллиард сўм маблағ ҷалб гардид ва аксари роҳҳои дохилии маҳалла мумфарш шуданд.

Пас аз як сол боз як мушкили чандинсолаи мардум ҳал гардид: ҳар баҳор боронҳои сел роҳҳои Сукулусойро, ки воқеъ дар ҳудуди маҳаллаи «Гулӯбод» аст, мебандад. Аммо бо ҳамбастагии мардум ин муаммо ҳалли худро ёфт. Ба ҷои кўпрукӣ кўҳна пули нав сохта шуд. Ин пул, ки 19 метр дарозӣ, 4 метр баландӣ, 6,5 метр паҳно дорад қимати он ба 1,2 миллиард сўм баробар аст, бо заҳмати дастӣ анҷом ёфтанд ва маблағгузори аз асосан аз

Маросими тантанавии «Савганд ба Ватан» дар қисми низомии Қўшунҳои сарҳадии Хидмати амнияти давлатӣ, ки дар ноҳияи Попи вилояти Намангон ҷойгир аст, баргузор гардид.

Дар маросим сарбозони ҷавон ботантана дар саф қадам заданд.

Машқҳои низоми ва маҳорати ҷангии дастӣ, ки аз ҷониби сарбозони давватшуда ва сағҳои хидматӣ нишон дода шуд, дар навбати худ қувваи ҷисмонӣ, омодагии ҳамаҷониба ва инчунин интизоми баланди сипарҳои кишварро нишон медиҳад.

Аксбардор:
Ҳ. МАМАДАЛИЕВ (ЎЗА).

ҷониби мардум ва соҳибқорон сурат гирифт. Дар давоми қариб ду моҳ, аз қўдакони хурдсол то пиروни солмад дар соҳтмони пул иштирок карданд ва ниҳоят, пули муштаҳами замонавӣ сохта шуд.

11 апрели соли равон дар маҳаллаи «Гулӯбод» бахшида ба маросими қўшодашавии пули мақкур чорабиниҳои махсус баргузор гардид. Дар он ҳокими ноҳияи Олтинсой Отабек Мавлонов, раиси Шўрои депутатони ноҳияи Акрам Турдиев, намояндагон ва сокинони ҳарду маҳалла ширкат варзиданд. Дар чорабинӣ роҳбарони ноҳия мардумро бо соҳтмони пули нав табрик намуда, таъкид карданд, ки ҳамаи ин натиҷаи яқдилӣ, ҳамбастагӣ, дўстӣ, баробарӣ, эҳтиром ва меҳру муҳаббат нисбати якдигар аст. Пас аз он дасторхони идона орошта шуда, сари як пиёла ҷой аз шукргузори, дўстӣ, рафокат шеърӯ суҳанҳои неқ гуфта шуд ва дар ҳақи хидматчиёни соҳтмон ва аҳли маҳалла дастӣ дуо бардошта шуд.

Президенти мамлақати мо Шавкат Мирзиёев зими суҳанронияш ба ин маъно гуфтааст: «Агар худ талош накунем, қасе аз берун барои мо қор намекунад». Асоси тараққиёти имрӯзаро низ сулуҷ, дўстӣ, ҳамдилия ва эҳтиром ташкил медиҳад. Сокинони Гулӯбод ва Халқобод инро дар амал исбот карданд.

Шукруллоҳ СИРОҚ,
донишҷўии Донишгоҳи
давлатии Тирмиз.

«БАҲОРИ БОЙСУН» – ҶАШНИ ҲУНАР, ТАЪРИХ ВА ҲУВВИЯТИ МИЛЛӢ

Бойсун яке аз ғушаҳои нотақрори Ўзбекистон мебошад, ки бо табиати дилфиреб, таърихи қуҳан, мероси гани фарҳангӣ ва анъанаҳои беназири мардумӣ дар ҷаҳон шинохта шудааст. Ин диёри кӯҳсор, ки дар оғуши табиати зебо доман густурдааст, аз муҳимтарин марказҳои сайёҳӣ ва фарҳангии кишвар маҳсуб мешавад. Маҳз ҳамин сарзамини афсонавӣ солҳои охир ба макони баргузорию яке аз рӯйдодҳои муҳими фарҳангӣ – фестивали байналмилалӣи фольклорӣ «Баҳори Бойсун» табдил ёфтааст. Ин фестивал на танҳо ҷашни санъату ҳунар, балки рамзи эҳтиром ба таърих, ҳувияти миллий ва арзишҳои умумибашарӣ мебошад.

Бойсун – диёри таърихӣ

Ноҳияи Бойсун бо манзараҳои зебои кӯҳӣ, ҳавои мусоффо, обу ғиёҳҳои шиғо-бахш ва яке аз шаҳрҳои табиӣ – асал маъруф аст. Дар ҳар фасли сол табиати ин ғуша ба инсон лаззати рӯҳӣ мебахшад. Кӯҳҳои сарсабз, гулҳои рангоранг, чашмаҳои мусоффо ва деҳаҳои зебои он ҳар бинандаро мафтун месозад.

Дар қатори ин ҳама зебоӣҳои табиӣ, Бойсун бо ёдгориҳои таърихӣ худ низ шухрати ҷаҳонӣ касб кардааст. Аз ҷумла, гори Тешиктош, ки ба давраи палеолит тааллуқ дорад, яке аз қадимтарин нишонаҳои зисти инсон дар ин сарзамин ба шумор меравад. Инчунин, ғорҳои Амир Темур ва Манай, осори пойи динозаврҳои 65 миллионсола, ёдгориҳои Узундара, Қўрғонзал ва ҷи-норҳои ҳазорсолаи Сайроб, зиёратгоҳҳои Хўчамайтихона, Хўча Кўчқорота, Хўча Султони Вали, Камари Азиз, Ғори Гурғурота, Қизил канён, Тангисар ва дигар маконҳои нодир тавассути сайёҳони дохили-ву хориҷиро рӯз аз рӯз бештар ҷалб намуда истодаанд.

Мутахассисон таъкид мекунанд, ки Бойсун на танҳо як макони сайёҳӣ, балки яке аз ғажвораҳои тамаддуни бостонии башарият аст. Бозёфтҳои боқимондаҳои кӯдаки неандерталӣ аз деҳаи Манай ва дигар кашфиётиҳои илмӣ далели равшани онанд, ки ин сарзамин аз нахустин маконҳои инсоният ба шумор меравад.

Мероси нодири инсоният

Муҳити фарҳангии Бойсун бо арзишҳои беназири худ аз ҷониби ҷомеаи ҷаҳон низ баҳои баланд гирифтааст. Соли 2001 фарҳанги Бойсун аз ҷониби ЮНЕСКО ҳамчун «Мероси шиғоҳӣ ва ғайри-

моддӣ инсоният» эътироф гардид. Соли 2008 бошад, он ба Феҳристи наомияндагии мероси фарҳангии ғайримоддӣ инсоният шомил гардид. Ин эътирофи байналмилалӣ далели он аст, ки Бойсун на танҳо барои Ўзбекистон, балки барои тамоми башарият як дурдонаи фарҳангӣ мебошад. Дар ин диёр анъанаҳои қадимӣ, эҷодиёти шиғоҳии халқ, расму ойин, мусиқӣ, рақсу суруд, ҳуна-рҳои мардумӣ ва тарзи зиндагии суннатӣ то имрӯз боқӣ мондаанд.

Фестивале, ки ҷаҳониёро ба ҳам меорад

Фестивали байналмилалӣи фольклорӣ «Баҳори Бойсун» имрӯз ба яке аз муҳимтарин рӯйдодҳои фарҳангии минтақа табдил ёфтааст. Ин ҷашни бузург имконият фароҳам меорад, ки мероси гани фарҳангии халқҳои гуногун ба намоиш гузошта шавад, дӯстӣ ва ҳамдигарфаҳми байни миллатҳо таҳкиқ ёбад ва ҷавонон ба арзишҳои миллий рӯй оваранд. Дар доираи фестивал, тибқи барномаи муқарраршуда, конференсиҳои илмӣ, барномаҳои консертӣ, озмуну мусобиқаҳои фольклорӣ, намоиши таомҳои миллий, аз ҷумла, фестивали кабоби танӯрӣ, намоишгоҳи ҳунармандии миллий, намоишгоҳи либосҳои миллий, инчунин дрон, дрифт ва автшоу баргузор мегардад.

Ҳамчунин, барномаҳои ҳунарии дастаҳои фольклорӣи вилоят, дастаҳои фольклорӣи этнографии пойтахт ва вилоятҳои кишвар, инчунин дастаҳои ҳунарии хориҷӣ барои муҳлисони санъат пешкаш карда мешавад.

Яке аз ҷорабинҳои ҷолиби фестивал веломаарафон мебошад, ки дар роҳҳои зиёратгоҳи Хўчамайтихона бо иштироки 400 нафар велосипедрон баргузор мегардад. Барои наомияндагони воси-

таҳои ахбори омма низ «Press tv» ва нишастаи матбуотӣ дар фазои қушод ташкил карда мешавад.

Фестивали ҳавобалонҳои анъанавӣ бо иштироки 20 ҳавобалон низ ба ҷорабинҳои ҷолиби барнома шомил буда, ба меҳмонон ҳаловати хоса хоҳанд бахшид.

Сайёҳат ба маконҳои муқаддас

Дар рӯзҳои фестивал барои сайёҳони маҳаллӣ ва хориҷӣ сафарҳои туристӣ 5-рӯза ташкил карда мешавад. Дар доираи ин хатсайрҳо меҳмонон метавонанд аз оби шиғобахши Амонхона, зиёратгоҳи Хўча Султони Вали, Камари Азиз, Хўча Кўчқорота, Зовбошӣ, Қизил канён, Тангисар, Сайроб, Инкобод, Бибиширин ва дигар маконҳои таърихӣ табиӣ дидан наоманд.

Ба ҷуз ин, барои дӯстдорони варзӣ ва тамошобинони этнофарҳангӣ бодпаркарони, тагалчанг, хурусчанг, танобакши, гўштин, бузқашӣ ва дигар мусобиқаҳои мардумӣ низ баргузор мегардад. Ҳамаи ин ҷорабинҳои ба меҳмонони фестивал таассуроти гани ва фаромўш-нопазир мегузорад.

Озмунӣ байналмилалӣи фольклорӣ

Дар озмунӣ байналмилалӣи фольклорӣ иштироки ансамблҳои мардумӣи фольклорӣи кишварамон, инчунин ҳунармандон аз Британияи Кабир, Бельгия, Исроил, Русия, Беларус, Озарбойҷон, Руминия, Покистон, Амороти Муттаҳиди Араб, Хиндустон, Фаронса, Қазоқистон, Тоҷикистон, Қирғизистон ва дигар кишварҳо ба нақша гирифта шудааст. Роҳбари бадеии ансамбли мардумӣи фольклорӣ-этногра-

фии «Бойсун» Собир Йўлдошев зикр кард, ки фестивали имсола ба фаъолияти дастаҳои ҳунарий рӯҳи тоза мебахшад. Ба гуфтаи ӯ, дастаи онҳо барои гани гардондани репертуари худ бо сурудҳои мардумӣ, ўлану лапар ва рақсҳои ҷаззобӣ миллий диққати махсус дода истодаанд.

Бойсун – ноҳияи сайёҳӣ

Ба Бойсун расман мақоми «Ноҳияи сайёҳӣ» дода шудааст. Ин иқдом бесабаб нест. Чунки ҳар як сайёҳе, ки ба ин сарзамин қадам мегузорад, хоҳиши бозгашт ба онро дар дил мепарварад. Бо ибтиқори мақомоти вилоят барои рушди босуръати соҳа дар маҳаллаҳои Тузбозор, Даштиғоз, Бибиширин, Инкобод, Темир дарвоза, Мустақиллик ва Сайроб «харитаи роҳ»-и рушди сайёҳӣ ва инфрасохтор таҳия шудааст. Барои соҳибкдороне, ки дар ин ҳудудҳо ба сайёҳон хидмат мерасонанд, имтиёзҳои андозӣ низ пешниҳод гардидаанд.

Ҳамзамон, дар маҳаллаи Сайроб мутабиқи қарори ҳукумат Осорхонаи таърихи Юнону Бохтар таъсис дода шуд. Ин осорхона бозёфтҳои нодирӣ аз ёдгориҳои таърихӣ Узундара бадастомадаро дар бар хоҳад гирифт.

Рушди инфрасохтор ва имкониятҳои нав

Имрӯз дар Бойсун қорҳои васеи бунёдкорӣ ва омодагӣ ба қабули меҳмонон идома доранд. Бо мақсади фароҳам овардани шароити мусоид барои сайёҳон, дар ноҳия 11 меҳмонхонаи дорои 500 ҷой, 150 меҳмонхонаи оилавӣи дорои 900 ҷой, 5 хостели дорои 101 ҷой ва 5 хобгоҳи дорои 700 ҷой омода карда шудаанд. Илова бар ин, дар саросари вилоят 408 манзили до-

рои 6201 ҷой меҳмонро мунтазиранд. Интизор меравад, ки дар рӯзҳои фестивал тақрибан 100 ҳазор сайёҳи маҳаллӣ ва 5 ҳазор сайёҳи хориҷӣ ба Бойсун меоянд.

Соҳибкдорони маҳаллӣ низ ба рушди соҳаи фаъолони сахм мегузоранд. Аз ҷумла, дар атрофи зиёратгоҳи Хўча Кўчқорота дар ҳудуди қариб 150 гектар минтақаи нави сайёҳӣ бунёд мешавад. Дар он ҷо аллакай коттеҷҳои замонавӣ, отавҳо, ҷойҳои хоб, ҳавзи тобиғона, саҳна барои ҷорабинҳои, суфаҳои истироҳатӣ ва боғҳои мезидиҳанда бунёд гардидаанд.

Бойсун – макони дилҳо

Фестивали байналмилалӣи «Баҳори Бойсун» имрӯз ба мактаби маънавият, минбари ҳувияти миллий ва пули дӯстии халқҳо табдил ёфтааст. Ин ҷашн на танҳо санъату муаррифи мекунанд, балки мардумро ба гузаштаи пурифтихор, мероси маънавият ва арзишҳои миллий мепайвандад. Бале, «Баҳори Бойсун» имконияти навбатӣ барои тарғиби ҳувияти миллий, эҳтиром ба мероси моддӣ ва ғайримоддӣ, рушди эҷодиёти шиғоҳии халқ, ҳифзи санъати мардумӣ ва тақвияти эҳсоси ватандӯстӣ дар қалби насли наврас мебошад. Ин фестивал собит месозад: халқе, ки ба таъриху фарҳанги худ арҷ мегузорад ва санъати худро ҳифз мекунанд, метавонанд бо сарбаландӣ ба оянда қадам гузоранд.

Бойсун имрӯз на танҳо як ғушаи зебои табиат, балки рамзи фарҳанг, таърих, ҳунар ва ифтихори миллий низ мебошад.

Сурайё НОРМАНИ.
Вилояти СУРХОНДАРЁ.

Минбари донишҷў

БАҲОР – ОҒОЗИ УМЕДҲО ВА ОРЗУҲОИ НАВ

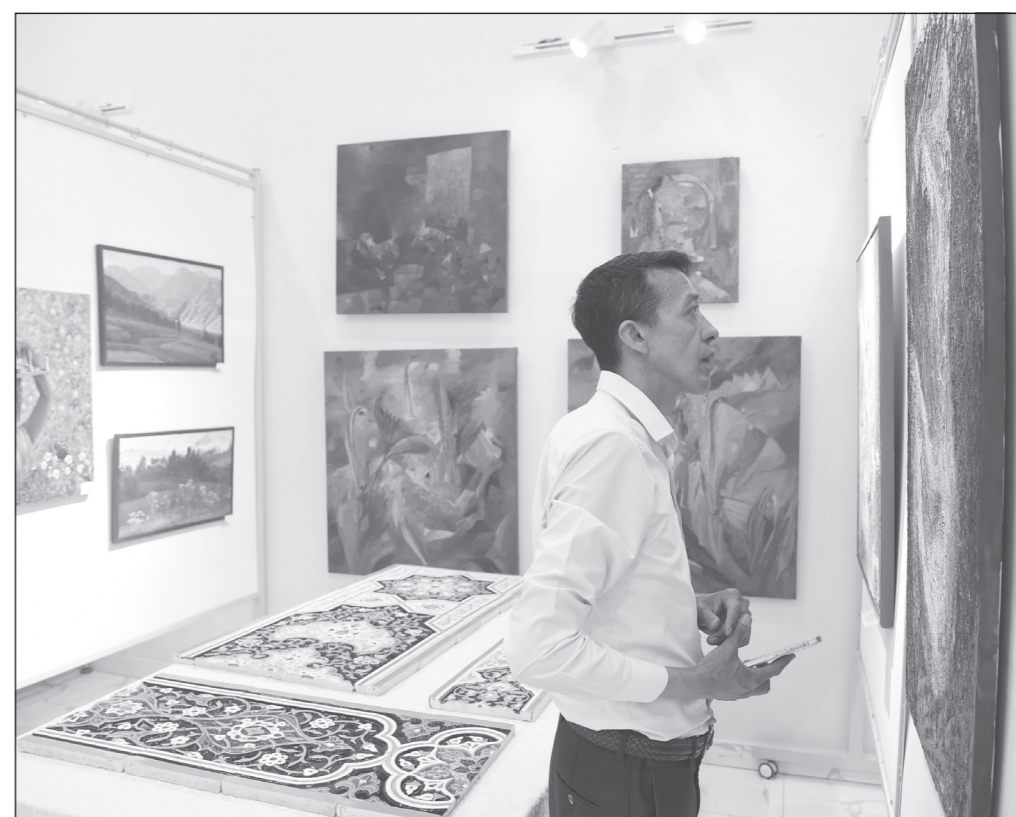
Ҳар сол бо фаро расидани баҳор табиат аз нав зинда мешавад. Пас аз зимистони сард, замин нафаси гарм мекашад, дарахтон сабз мешаванд ва гулҳо мешукуфанд. Ин дигаргунӣ ба рӯҳи инсон низ таъсир мерасонанд. Баҳор инсонро ба ҳаракат, ба андешаи нав ва ба оғози зиндагии бештар даъват мекунанд.

Имрӯз, вақте ки ҷомеа бо мушкилоти тағйироти гуногун рӯ ба рӯ аст, ниёзи мо ба умед ва бовар бештар мегардад. Баҳор маҳз ҳамин эҳсосро дар дилҳо бедор мекунанд. Одамон дар ин фасл худро фаъолтар ҳис мекунанд, нақшаҳои нав мекӯшанд ва барои расидан ба ҳадафҳои худ талош мекунанд. Ин нишон медиҳад, ки табиат ва инсон бо ҳам пайванди зич доранд. Баҳор моро во-

дор менамояд, ки наваҳои имконпазир аст. Тавре ки дарахтон ҳар сол либоси сабз ба ҳар мегиранд, инсон низ метавонад пас аз ҳар гуна мушкилот аз нав қомат рост кунанд. Ин паём махсусан барои ҷавонон муҳим аст, зеро онҳо ояндаи ҷомеаро месозанд. Агар ҷавонон бо рӯҳияи баланд ва боварӣ ба оянда зиндагӣ кунанд, ҷомеа низ пеш меравад. Аз тарафи дигар, баҳор моро ба меҳнат даъват мекунанд. Дар деҳот мавсими кишту кор оғоз мейбад. Деҳқон бо умеди ҳосили фаровон тухмӣ мекорад ва заҳмат мекашад. Ин манзара як ҳақиқати одиро нишон медиҳад: бе меҳнат ҳеч орзу амалӣ намешавад. Ҳамин гуна, ҳар як инсон бояд барои ояндаи худ масъул бошад ва бо ҷиддият кор кунанд. Ҳамзамон, баҳор фасли ҳамдилӣ ва наздикии

байни одамон аст. Ҷашн, вохӯри ва сайру гаштҳо бештар мегардад. Ин имконият медиҳад, ки одамон муносибатҳои худро мустақам наоманд ва эҳсоси дӯстӣ ва ягонагиро бештар ҳис кунанд. Ҷомеае, ки дар он ҳамдигарфаҳмӣ вучуд дорад, қавитар ва пешрафта мегардад. Дар маҷмӯъ, баҳор на танҳо як фасли сол, балки як паёми иҷтимоӣ ва маънавият аст. Он моро ба умедворӣ, меҳнатдӯстӣ ва боварӣ ба оянда даъват мекунанд. Имрӯз беш аз ҳарвақта мо бояд орзу кунем ва барои расидан ба ҳадафҳои худ талош наомем. Зеро баҳор ба мо ёдрас мекунанд, ки зиндагӣ идона дорад ва имкониятҳои нава ҳамаш ваҷуд доранд.

Хилола ҲАЙДАРОВА,
донишҷўи бахши забону адабиёти тоҷики ДДҶ.

Дар ҷаҳорҷўи Ҷашнвораи байналхалқии санъати тасвирӣ ва амалӣ дар галереяи санъати Ўсмабтоӣи шаҳри Самарқанд намоиши қорҳои эҷодии рассомони ҷавон баргузор гардид. Намоишгоҳи мазкур, ки бо ташаббуси Шўрои эҷодкорони бадеии Ўзбекистон дар вилояти Самарқанд ташкил карда шуда буд, ба ҷорабинӣ анъанавӣ табдил ёфт. Дар он қорҳои эҷодии рассомони бомаҳорати мамлакатамон намоиш дода шуданд. Дар намоишгоҳи мазкур намунаҳои эҷоди қулоли моҳир, устои самти керамика Абдували Набиев низ ҷой дорад.

Суратгир: А. ИСРОЛОВ (ЎЗА).

Латифаҳо

Дарахти себ

Ду танбал дар таги дарахти себ шишта буданд. Яке ба дигаре гуфт:
– Кошкӣ, себ худаш аз дарахт меафтид, мазза карда меҳўрдем.
– Э-э-э, мон-е, себро газиди хўрданаши осон нест, – гуфт ҳамроҳаш.

Ғозҳо дар Ҷануб

Шавҳар ба занаш гуфт:
– 100 ҳазор сўм дех...
– Не, диҳам боз менўшӣ! – гуфт зан ва пул надод.
Шавҳар зан аз қор омада дид, ки ғозҳо нестанд.
– Эй, мардак, ғозҳо қанӣ?
– Ғозҳо ба Ҷануб парида рафтанд. Агар ин дафъа ҳам пул надидӣ, гўсфандҳо ҳам ба қўху адир баромада мераванд.

Суҳбати духтур бо бемор

– Духтурҷон, ёрӣ диҳед, чанд пул хоҳед, медиҳам, фақат маро шиғо бахшед.
– Майлаш, вале пулро пешпардохт мекунед.
– Ба ман бовар надоред?
– Гап дар боварӣ нест, бародар, чанд касро нася муолиҷа кардам, ҳозир дар тобут дароз кашиди, чунин вонамуд мекунанд, ки гўё маро умуман намешинсонанд.

Ручкаи сурх

Модар вақти гусели фарзанд ба хидмати Ватан таъкид мекунанд:
– Писарам, рафти, тез-тез хат навис, ҳақиқатанро гўй, агар ҳолат хуб набошад, мо зуд хабар мегирем.
– Эҳтиёт кунед, номаҳоро месанҷанд, – ба гап ҳамроҳ шуд нагоҳ аскар.
– Ин тавр бошад, писарам, агар шароит хуб бошад, бо ручкаи кабуд навис, мабодо бад шуд, ручкаи сурхро ба кор бар, ман мефаҳмам.
Баъди ду моҳ ба номи модар ба ин мазмун нома омад:
– Модарҷон, ҳамааш хуб, нохубаш ҳамин, ки мо ручкаи сурх намедиханд.

Диплом давад

Афандӣ дипломашро гирифт ва ба пуштаи оғоз. Аз ӯ пурсиданд:
– Чаро овезон кардӣ?
Афандӣ гуфт:
– Ман чор сол аз паси ин давидам, акнун диплом аз паси ман давад.

Суҳбати падар бо фарзанд

Шавҳар дарсҳои тайёр кардаи писарчаамро тафтиш кардам. Вақте наваб ба дарси адабиёт расид, нахуст аз мавзўи пурсон шудам.
– Мазмун ва мундариҷаи ғоявӣ «Баҳорӣ-риёт»-и Сайиди Насафӣ аз ҷи иборат аст?
– Дар «Баҳорӣ-риёт» ҳайвонҳо «разбор» мекунанд, – гуфт писараш.

Афандӣ дар Арабистон

Афандӣ пулҳои араберо дуздид. Араб ўро дастгир кард ва бо араби дашно дод. Афандӣ гуфт:
– Ман пулҳои ин арабро дуздидам, вай бошад, ба ман сура меконад.

Суҳбати ду рафиқ

– Чаро хомўш нишастай?
– Ноубукам вайрон шуд.
– Чӣ тавр?
– Додарамон тарозу пиндошта, ба боло-яш баромадааст!

Ягон бор чунин нашудааст

– Духтурҷон, мегўянд, ки дар беморхонаи Шумо баъзан тахшиши нодуруст мекунанд.
– Чӣ хел?
– Мисол, Шумо шамол хўрдаед гуфта, табобат мекунед, вале ман аз дарди гурда мемурам.
– Не, дар таҷриба ягон бор чунин нашудааст. Агар ман шуморо чун одамони шамолхўрда табобат кунам, аз ҳамин дард мемурад, ташвиш нахешед.

Таҳияи Далер АЗИЗОВ.

Дар мавзўи ахлоқ

ҲУСН ВА ҲАЁ

Ин панҷ хислатро хўйи худ созӣ, то ба дину дунё хуш бошӣ: яке муҳофизати амонат; дувум ростӣ; сеум хусни хулқӣ ва нектинатӣ; чаҳорум парҳезкорӣ; панҷум ҳаё бо Худованди тало.

Муҳаммад Толиби ПУРӢ.

Хусн (зебоӣ) як ҷиҳати марғубӣ эъҷуроти ҳасти табиат ва камолоти «модарзод»-и инсон мебошад, ки дар шуруу ҳиссиёт инъикос гардида, эҳсосоти фароғат, завқ, лаззат ва қаноатмандӣ ба вучуд меорад. Хусн натавонд дар ҷисм ва ҳаракати ҷисмониву фаъолияти моддӣ намудор мешавад, балки дар амалиётҳои характери бадеӣ, маънавий, ахлоқӣ, объекти ҳақиқии эҳсосоти эстетикӣ низ буда метавонад.

Хусно аз рўйи мансубияташ ба се намуд ҷудо кардан мумкин аст:
1) хусни табиӣ, ки ба ҷисми инсон: рўй, мўй, чашм, қад, даст, пой дахл дорад.
2) хусни «сохта», ки ба сару либос ва зебу зинати зоҳирӣ мансуб аст.
3) хусни маънавий, ки ба ақлу хирад, заковату фаросат, одобу рафтор, маданияти гуфтор тааллуқ дорад.
Хусни табиӣ, ки баъзеҳо «хусни худодод» низ мегўянд, ганҷи бузург аст. Аҷиб он аст, ки зебоӣ, хушрўро бештар ҳоси занҳо мешуморанд. Ин, ки зан таҷассуми лаюфат ва хусн ҳисоб мешавад, ҳуқ аст. Вале хусно танҳо аз зан талаб намудан ҳуқ нест. Мақоли «зан – моҳрӯ ва мард – нимрӯ» низ

ноодилона аст, вай маҳсули замонавӣ аст, ки мард бевосита худаш не, балки молаш, пулаш, мансабаш ҷизи асосӣ буд. Ҳоло, ки зану мард аз ҷиҳати иҷтимоӣ баробаранд, имконияти рўзи худро баробар гузаронидан доранд, ҳоҷат ба қоидаи «нимрӯ» ва «бадрӯ» будани мард намонанд. Бояд ҳарду хушрӯ ва мувофиқи яқдигар бошанд. Барои мувозинати тарафҳо пеш аз ҳама нақши хусни ботинӣ ё маънавию баланд бардошта, норасоии хусни ҷисмониро ба воситаи он пура намудан зарур аст. Умуман, хусни ҷисмонӣ нақшон эътибор ва дар худ пойдор нест, вай бо мурури замон (пиршавӣ) ва зиндагии оилавӣ кам ва ноҷиз шуда метавонад. Хусни маънавий бошад, дар ин вақт рӯ ба тараққӣ менахад. Хирадмандони ҷаҳон, минҷумла тоҷикон, камолоти рўҳонӣ, бутиниро бештар ва муҳимтар аз хусни ҷисмонӣ донистанд. Шайх Саъдӣ хуб мегўяд:
Тани одами шариф аст ба ҷони одамият,
На ҳамин либоси зебоист нишони одамият.
Агар одами ба чашм асту даҳону гўшу бинӣ,
Чи миёни нақши девору

миёни одамият. Ҳаё (шарм) падидаи ахлоқӣ аст, ки аз камолоти маънавий, ахлоқӣ ҳамида, вичдони болидаи инсон дарак медиҳад. Вале он яке аз омилҳои бузургтарини ботинӣ-маънавий буда, одамро ниғоҳ мекорад, то ки ӯ бо роҳи бад наравад, ба қорӣ бад даст назананд, алфози қабех нагўяд. Аз рўйи анъанаҳои аҷдод ҳаё бештар ҳоси занҳо ва духтарҳо буда, ба хуснашон хусн зам мекунанд, зеро ин ба иборати шоирони классик «хусни хў (хулқ, ахлоқ) бех аз хусни рў» мебошад. Хусни ахлоқ ҳисоб шудани ҳаё (шарм) рост, ки вай ба ягон маҷбурияти беруна, бо амри дил ва иродаи худ касро аз вазвасонаҳои нафсонӣ ё шайтонӣ эмин мекорад, занҷирӣ по мешавад, аз роҳи бад мегардонад. Шоир тоҷик Зебуннисо таҷассуми эҳботарини хулқ ва ҳаё буд, ки дар ин бо мегўяд: ...«Сар ба саҳро мезанам, лекин ҳаё занҷирӣ пост».

Ҳаёро бояд дар қўдакҳо аз хурдӣ тарбия намуда, тамоми умр идома дод. Падару модар ва атрофиён бояд пайваста эҳтиёткорона дар амри фарзандон тухми ҳаёро парвариш наоманд. Дар назар бояд дошт, ки ҳама гуна рафтору гуфтору бештӣи бешармона ба қўдакон таъсири манфӣ мерасонад.

Собир ЭРҒАШЕВ,
омўзгори собиқадор аз ноҳияи Фориш.

Ба наздикӣ дар шаҳри Тирмиз бо иштироки роҳбарони муассисаҳои таҳсилоти олий тахти шоирӣ «Барои ҳаёти солим – даҳ ҳазор қадм» марафони оммавии пиёдагардон баргузор шуд.

МАРАФОНИ РЕКТОРОН

Ҷорабинӣ дар доираи ҳафтаи варзӣ, ки вилояти Сурхондарё мизбони он буд, доир гардид. Вазирӣ тахсилоти олий, илм ва инноватсия Қўнғиротбой Шарипов ва ректорони муассисаҳои тахсилоти олий ҷумҳурӣ аз иштиродорони фаъоли марафон буданд.

Ҳадафи асосии марафон тарғиби тарзи ҳаёти солим дар байни ҷавонон ва ҳамзамон муаррифии «Таҷрибаи Тирмиз» мебошад. Дар ҷараёни ҷорабинӣ иштирокдорон бо иншооти муосири варзишии Донишгоҳи давлатии Тирмиз, фаъолияти клубҳои варзишӣ ва имкониятҳои нава, ки дар ин ҷо барои донишҷўён фароҳам оварда шудаанд, аз наздик шинос гардидаанд. Дар доираи ҳафтаи варзӣ ба мусобиқаи футболӣ «Ҷоми вазир» миёни донишҷўдӯхтарон низ оғоз бахшида шуд. Дар он 12 даста аз минтақаҳои кишвар барои ба даст овардани ғолибият рақобат намуданд.

Семинарҳои таълимиву амалӣ ва ҷорабинӣҳои варзишӣ рўзи 24 апрел ба поён расид.

Сурайё НОРМАНИ.
Вилояти СУРХОНДАРЁ.

